

ORZĄCY (6) *part praes act*

orzący (2), **orząc** (4); orzący *CzechRozm*, *WujNT*; orząc *BielKron* (3), *BielRozm*.

o prawdopodobnie jasne (*tak w orać*).

sg m N orząc (2). ◇ G orząc(e)go (1). ◇ A orząc(e)go (1) *CzechRozm*, orząc (1) *BielKron*. ◇ A pl m pers orząc (1).

Sł stp s.v. orać, Cn, Linde brak.

Uprawiający ziemię, spulchniający ziemię pod zasiew przez przewracanie skib za pomocą pługa (6) :
Gdy tedy fzedł Heliafz/ nadśzedł dwánaście mężow orząc [*arantem Vulg 3.Reg 19/19*]/ káždy fwemi wołmi *BielKron* 85, 120v; *CzechRozm* 212v; Hoyniey żywie kożufznik ná fwoy máły notek/ Niźli ná wśi nieborak orząc pługiem kmiotek *BielRozm* 17.

Szeregi: »orzący abo pasący« (1): A któż z was *iest* coby miał sługę orzącego ábo páfącego [*Quis autem vestrum habens servum arantem aut pascentem*] *WujNT Luc* 17/7.

»nie siejąc ani orząc« (1): á Tátárowie wśzytkę ziemię splundrowawfzy/ trzy látá w niey miefzkáli/ ná ofátku ie głód wygnał/ bo nie był kto fiejąc áni orząc *BielKron* 302v.

Cf **ORAC**